

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. március hó 10 napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indított büntető ügyben az Egri Törvényszék 2014. évi november hó 28. napján kihirdetett 5.B.16/2014/28. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott büntetését halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

A másodfokú eljárásban 5.000 (Ötezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 164. § (1), (8) bek. I. ford.) és garázdaság büntettében (Btk. 339. § (1), (2) bek. d) pont) állapította meg és ezért őt mint különös visszaesőt 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjel sorsáról és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette.

A vádlott enyhítésért, védője elsőként felmentésért, másodlagosan részfelmentés és enyhítést célzóan jelentett be jogorvoslatot.

A fellebbviteli főügyészség átiratában észlelte, hogy a törvényszék eljárási szabályt sértett, amikor a vádlott elkövetéskori beszámítási képességére vonatkozóan ... igazságügyi pszichiátriai szakértő mellett a tárgyaláson jelen lévő ... igazságügyi orvosszakértőt nem nyilatkoztatta meg, ezért a tárgyalási jegyzőkönyv másolatának megküldésével a szakértőtárs nyilatkoztatása szükséges.

Összességében az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a védelmi fellebbezés okán az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta.

A nyilvános ülésen a védő fellebbezésének irányát fenntartotta és méltányos büntetés alkalmazását indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat ugyancsak fenntartotta és indítványozta továbbá a vádlott előéleti adatainak pontosítását.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, csupán - a fellebbviteli főügyészség által is észlelt - kisebb fokú eljárási szabálysértést vétett, amikor a 2014. október 1. napján tartott tárgyaláson ... igazságügyi pszichiátriai szakértő meghallgatását követően nem nyilatkoztatta meg az egyébként jelen lévő ... igazságügyi orvosszakértőt a szakértőtárs által előadottakra (8. sz. tárgyalási jegyzőkönyv). E mulasztás azonban relatív, az ítéletet érdemben nem befolyásolta.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és megalapozott tényállást állapított meg, amely csupán az előéleti adatok körében pontosítandó annyiban, hogy a vádlottat a Füzesabonyi Városi Bíróság 2.B.153/2010/3. számú, illetve a Heves Megyei Bíróság 2010. május 14. napján jogerős Bf.111/2010/3. sz. ítéletéből 2011. október 18. napján feltételes szabadságra bocsátották, mely feltételes szabadság 2012. október 17. napján járt le.

Megjegyzi továbbá az ítélet tábla, hogy az elmebeli állapotra vonatkozó megállapításokat az állandó ítéletszerkesztési gyakorlat szerint a II. pontot követően a személyi körülmények zárásaként célszerű rögzíteni.

A vádlott mindkét terhére rótt bűncselekmény vonatkozásában tagadta bűnösségét, érdemi nyilatkozatot nem tett. Ezzel szemben ..., ... és ... egymással összhangban lévő és ellentmondásmentes vallomásai alapján állapította meg a törvényszék a tényállást az életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérletében jelezve azt is, hogy a tanúk vallomásai a releváns tények tekintetében nem tértek el a tárgyaláson a nyomozás során előadottaktól, azonban tetten érhető volt a vádlott iránt érzett szánalmuk, illetve hangsúlyozták, hogy bocsánatot kért tőlük és ők megbocsátottak neki.

Azt is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az 55,5 cm pengehosszúságú, durván élezett bozótívágó késsel történő hadonászás a majálisról hazafelé tartó emberekben riadalmat keltett. A törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére mindkét terhére rótt cselekmény tekintetében és helyes a cselekmények jogi minősítése is. A védelem felmentésre, illetőleg az életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérlete alóli részfelmentést indítványozó jogorvoslata az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadja, amely a megalapozott tényállásra tekintettel a Be. 351. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

A vádlott szándékának vizsgálata során az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy egy 512 gramm tömegű, 55,5 cm pengehosszúságú, durván élezett bozótívágó késsel 1-1,5 m távolságból közepes erővel, fentről lefelé a nyak irányába sújtó mozdulat ... sértett életét veszélyeztetheti. Erre a vádlott tudatának mindenképpen ki kellett terjednie. Az élet veszélyeztetése, mint következmény és a halálos eredmény

kívánása vagy az ez iránti közömbösség között azonban lényeges különbség van. A jelen esetben a bizonyított tényekből és a tényállás tárgyi oldali ismérveiből csak arra lehetett alapos következtetést levonni, hogy a vádlott az életveszélyes sérülés bekövetkezése iránt közömbös volt és olyan magatartást tanúsított a sértettel szemben, amelynek a véghezvitele során az ilyen lehetséges következménybe belenyugodott. A cselekmény azért maradt kísérleti szakban, mert a súlyosabb - életveszéllyel járó - eredmény bekövetkezését részben a véletlen, részben a sértett ösztönös védekezése hátrította el (BH.1996. évi 511. sz. jogeset).

Nem tévedett a törvényszék, amikor a helyesen 2012. évi C. törvény, az elbíráláskor hatályban lévő anyagi jogszabályok alkalmazásáról döntött és ennek indokát adta.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte, azonban a vádlott terhére értékelendő továbbá, hogy feltételes szabadságra bocsátásának lejártát követően néhány hónappal később már elkövette az újabb bűncselekményét.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott különös visszaesőnek minősül. Az ítélet tábla e körben utal a BH. 2004. évi 45. számon közzétett jogesetére.

Az ítélet tábla az alkalmazott büntetést a Btk. 81. § (1) bekezdése alapján halmazati büntetésként tekintette kiszabottnak és utal arra is, hogy a jelenleg hatályos anyagi jogszabály 35. §-a szerint ha a bíróság szabadságvesztést szab ki, annak végrehajtását fogházban, börtönben, fegyházban rendeli végrehajtani.

A másodfokú bíróság az enyhítésre irányuló védelmi jogorvoslatot nem találta alaposnak. A törvényszék az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel a büntetési tétel középértékétől enyhébb büntetést alkalmazott, amelynek további mérséklésére - a cselekmény tárgyi súlyára is tekintettel - az ítélet tábla lehetőséget nem látott.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező rész szerinti pontosítással és járulékos rendelkezéseit is helyesnek ítélve a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2015. március 10.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: Az Egri Törvényszék 5.B.16/2014/28. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen határozatával 2015. március hó 10. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2015. március 10.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

kiadó